

Brussel, 3 november 2015
(OR. en)

Interinstitutionele dossiers:
2014/0258 (NLE)
2014/0259 (NLE)

13005/15
ADD 1

SOC 583
EMPL 385
MIGR 49
JAI 751

NOTA I/A-PUNT

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers (1e deel)/de Raad
nr. vorig doc.:	6782/15 SOC 152 EMPL 78 MIGR 14 JAI 153
Nr. Comdoc.:	13157/14 - COM(2014) 559 final + 13158/14 - COM(2014) 563 final
Betreft:	Voorstel voor een BESLUIT VAN DE RAAD waarbij de lidstaten worden gemachtigd om in het belang van de Europese Unie het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, van de Internationale Arbeidsorganisatie betreffende kwesties van justitiële samenwerking in strafzaken te bekrachtigen Voorstel voor een BESLUIT VAN DE RAAD waarbij de lidstaten worden gemachtigd om in het belang van de Europese Unie het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, van de Internationale Arbeidsorganisatie betreffende kwesties van sociaal beleid te bekrachtigen - <i>Vaststelling</i>

Hierbij gaan voor de delegaties ontwerpverklaringen voor de Raadsnotulen.

VERKLARING VAN TSJECHIË

"Tsjechië staat volledig achter het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Niettemin betwijfelt Tsjechië nog steeds of de EU exclusief bevoegd is op het door het protocol bestreken gebied, met name gezien de formulering van artikel 82, lid 2, en artikel 153, lid 2, VWEU (twee bepalingen op grond waarvan het Europees Parlement en de Raad minimumvoorschriften kunnen vaststellen) en gezien Advies 2/91 waarin het Hof van Justitie van de EU specifiek in IAO-verband concludeerde dat de bepalingen van een internationale overeenkomst niet van dien aard zijn dat zij gevolgen hebben voor door de Unie vastgestelde regels wanneer zowel de overeenkomst als de wetgeving van de Unie in minimumnormen voorziet."

VERKLARING VAN IERLAND

"Ierland wenst te beklemtonen dat het volledig achter het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid van de Internationale Arbeidsorganisatie staat.

Ierland wenst echter te verduidelijken dat het van oordeel is dat het besluit van de Raad waarbij de lidstaten worden gemachtigd om in het belang van de Europese Unie het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, van de Internationale Arbeidsorganisatie te bekrachtigen wat betreft de artikelen 1 tot en met 4 van het Protocol, betreffende kwesties van justitiële samenwerking in strafzaken, alleen geldt voor gebieden waarop de EU exclusief bevoegd is, voor zover het Protocol invloed kan hebben op gemeenschappelijke EU-voorschriften."

VERKLARING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK

"Het Verenigd Koninkrijk schaart zich officieel achter het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, van de Internationale Arbeidsorganisatie en verklaart formeel voornemens te zijn het Protocol te bekrachtigen.

Het Verenigd Koninkrijk wenst in de notulen formeel zijn zienswijze opgenomen te zien dat er uit het Protocol geen exclusieve externe bevoegdheid voortvloeit met betrekking tot het onderwerp bedoeld in het *besluit van de Raad waarbij de lidstaten worden gemachtigd om in het belang van de Europese Unie het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, van de Internationale Arbeidsorganisatie betreffende kwesties van justitiële samenwerking in strafzaken te bekrachtigen*. Bijgevolg was het niet nodig dat de lidstaten in die mate machtiging werd verleend om het Protocol in het belang van de Unie te bekrachtigen. Bijgevolg ook had de lidstaten de mogelijkheid moeten worden geboden te overwegen het Protocol namens zichzelf te bekrachtigen.

Voorts is het Verenigd Koninkrijk van oordeel dat, aangezien het ontwerp*besluit van de Raad betreffende kwesties van justitiële samenwerking in strafzaken* een maatregel uit hoofde van titel V van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is, het onder de toepassing valt van het aan de Verdragen gehechte Protocol (nr. 21) betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht.

Derhalve is het Verenigd Koninkrijk niet de mening toegedaan dat er, zoals in overweging 9 gesuggereerd wordt, automatisch op hem een verplichting rust aan de vaststelling van het besluit van de Raad deel te nemen, louter en alleen omdat het heeft deelgenomen aan de vaststelling van Richtlijn 2011/36/EU inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan en van Richtlijn 2012/29/EU tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten.

Uit het bovenstaande volgt dat het Verenigd Koninkrijk niet zal overgaan tot uitoefening van zijn recht uit hoofde van Protocol nr. 21 deel te nemen aan de vaststelling van het *besluit van de Raad waarbij de lidstaten worden gemachtigd om in het belang van de Europese Unie het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, van de Internationale Arbeidsorganisatie betreffende kwesties van justitiële samenwerking in strafzaken te bekrachtigen*."

VERKLARING VAN DE REPUBLIEK MALTA

"De Republiek Malta staat volledig achter de inhoud van het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, van de Internationale Arbeidsorganisatie en is voornemens het te bekrachtigen.

De Republiek Malta heeft evenwel sterke juridische en procedurele bezwaren tegen deze twee voorstellen voor besluiten van de Raad waarbij de lidstaten worden gemachtigd het IAO-protocol te bekrachtigen.

Volgens de Republiek Malta is er op de onder het Protocol vallende gebieden geen sprake van een exclusieve EU-bevoegdheid, omdat zowel artikel 82, lid 2, als artikel 153, lid 2, VWEU, het Europees Parlement en de Raad de mogelijkheid biedt minimumnormen vast te stellen en omdat het Hof met name in IAO-verband in advies 2/91 heeft geoordeeld dat de bepalingen van een internationale overeenkomst geen invloed hebben op de door de EU vastgestelde regels wanneer zowel de overeenkomst als de EU-wetgeving minimumvoorschriften vaststellen. Derhalve rijst de vraag of het noodzakelijk en opportuun is om over de voorgestelde besluiten van de Raad te kunnen beschikken. Voorts betreurt de Republiek Malta het ook dat de Commissie geen gedetailleerde analyse van de bevoegdheidsverdeling heeft gemaakt ter rechtvaardiging van de noodzaak van deze besluiten en dat de definitieve tekst waarin de omvang van de uitgeoefende bevoegdheden nader wordt omschreven (exclusieve of gedeelde bevoegdheden) onvoldoende duidelijk is.

Bovendien is de Republiek Malta er nog altijd niet van overtuigd dat artikel 218, lid 6, VWEU de juiste rechtsgrondslag is, omdat daarin gepreciseerd wordt dat de Raad "op voorstel van de onderhandelaar" een besluit houdende sluiting van overeenkomsten tussen de Unie en internationale organisaties kan vaststellen. Wanneer een onderhandelaar wordt aangewezen, dient zulks te geschieden bij besluit van de Raad, zoals in artikel 218, lid 3, tweede zinsdeel, is bepaald. Met betrekking tot bovengenoemd Protocol is geen mandaat bij besluit van de Raad verleend om over dat protocol te onderhandelen en het vast te stellen tijdens de 103e Internationale Arbeidsconferentie. Daarom moeten op zijn minst vraagtekens worden geplaatst bij artikel 218, lid 6, VWEU als procedurele rechtsgrondslag.

Niettegenstaande de bovenvermelde juridische bezwaren en gezien het belang van het Protocol, dat de volledige steun van Malta geniet, heeft de Republiek Malta besloten zich van stemming te onthouden over deze besluiten."

VERKLARING VOOR DE RAADSNOTULEN VAN DE BONDSREPUBLIC DUITSLAND, GESTEUND DOOR DE HELLEENSE REPUBLIEK, HONGARIJE EN ROEMENIË

"De Commissie heeft twee voorstellen ingediend voor besluiten van de Raad waarbij de lidstaten worden gemachtigd om in het belang van de Europese Unie het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, van de Internationale Arbeidsorganisatie te bekrachtigen voor de onderdelen waarvoor de Unie bevoegd is 1) uit hoofde van artikel 153, lid 1, onder a), en b) VWEU, dan wel 2) uit hoofde van artikel 82, lid 2, VWEU. Artikel 218, lid 6, onder a), punt v) VWEU, wordt aangehaald als procedurele rechtsgrondslag voor de besluiten van de Raad.

De Bondsrepubliek Duitsland onderstreept de juridische en politieke betekenis van het Protocol van 2014 bij het Verdrag betreffende de gedwongen arbeid, 1930, van de Internationale Arbeidsorganisatie. Zij spreekt haar uitdrukkelijke steun uit voor de doelstellingen van deze rechtsinstrumenten en voor de bekrachtiging van het Protocol door alle lidstaten, mede in het belang van de Unie, roept de lidstaten op het Protocol te bekrachtigen en zal zelf zo spoedig mogelijk het bekrachtigingsproces in Duitsland op gang brengen.

Over de onderliggende procedurele rechtsnormen lopen de meningen van de juristen evenwel uiteen en kon vooralsnog geen consensus worden gevonden. Volgens Duitsland komt artikel 218, lid 6, VWEU, dat als procedurele rechtsgrondslag is gebruikt, daarvoor niet in aanmerking. Gezien de juridische en politieke betekenis van het Protocol is de Bondsrepubliek Duitsland evenwel bereid de voorgelegde voorstellen goed te keuren en voorbij te gaan aan de procedurele bezwaren die zij in haar schriftelijke bijdrage van 23 oktober 2014 heeft toegelicht. De Bondsrepubliek Duitsland hecht derhalve haar goedkeuring aan dit besluit, niettegenstaande haar juridische visie aangaande de uitlegging van artikel 218, lid 6, VWEU.

De Bondsregering wenst van deze gelegenheid gebruik te maken om samen met de lidstaten en de Europese Commissie te bezien hoe de procedurele belangen van de lidstaten van de EU als autonome entiteiten van de IAO, enerzijds, en van de Europese Unie als hoedster van het communautair acquis, anderzijds, met elkaar verzoend kunnen worden."